

Verohallinto
PL 325
00052 VERO

Lausunto

Valtiovarainministeriö

5.12.2022

Viite / Diaarinumero
VN/34181/2021
VH/5994/00.04.05/2022

Valtiovarainministeriö on pyytänyt lausuntoa luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle maksupalveluntarjoajien tiedonantovelvollisuutta koskevaksi lainsäädännöksi. Verohallinto esittää lausuntonaan seuraavaa.

Verohallinto katsoo, että lainsäädäntöehdotukset edistävät niille asetettuja tavoitteita ja ovat perusteltuja esitetyssä laajuudessa. Verohallinto kannattaa ehdotuksen mukaista maksuasetuksen jättämää kansallista liikkumavaraa sen suhteen, että Suomessa maksupalveluntarjoajilta kerätyt tiedot tallennetaan Verohallinnon tietokantaan sen lisäksi, että tiedot toimitetaan suoraan komission ylläpitämään keskitettyyn rekisteriin (CESOP). Verohallinnon käsityksen mukaan esitys parantaa olennaisesti tietojen saamista verovalvonnan käyttöön rajat ylittävien maksujen osalta ja siten edistää myös harmaan talouden torjuntaa.

Maksupalveluntarjoajan yksilöivät tiedot

Esityksen mukaan maksupalveluntarjoajasta on annettava ja säilytettävä maksupalveluntarjoajan yksiselitteisesti yksilöivä BIC- tai muu tunnistekoodi (laki maksupalveluntarjoajien tiedonantovelvollisuudesta 5 §:n 1 momentin 1 kohta).

Yhteenliittymäpankit

Kotimaisilla yhteenliittymäpankeilla kuten osuuspankeilla BIC-koodia ei voida pitää tunnistekoodina, joka yksilöisi yksiselitteisesti maksupalveluntarjoajan. Tällaisella pankilla on käytössään yksi BIC-koodi, jota käytetään maksuja välitettäessä. Paikallispankeilla ei ole omaa BIC-koodia, jonka avulla ne voitaisiin yksiselitteisesti yksilöidä. Verohallinto ehdottaa, että esityksessä tulisi käydä ilmi yhteenliittymäpankkien tiedonantovelvollisuus eli onko ilmoitusvelvollisuus ainoastaan yhdellä toimijalla kuten pääkonttorilla vai pääkonttorin lisäksi jokaisella paikallispankilla erikseen. Jos ilmoitusvelvollisuus on jokaisella paikallispankilla erikseen, hallituksen esitystä tulisi tarkentaa siten, että näissä tilanteissa BIC-tunnus ei yksiselitteisesti yksilöi maksupalveluntarjoajaa vaan lisäksi tarvitaan maksupalveluntarjoajan nimi ja y-tunnus tai muu tunnus. Yksilöivän tunnuksen ilmoittaminen on tärkeää, jotta ilmoitus kohdistuu Verohallinnon järjestelmissä oikealle tiedonantovelvolliselle, jolle mahdolliset selvityspyynnöt toimitetaan ja määrätään esimerkiksi tiedonantovelvollisuuden laiminlyönnistä määrättävä laiminlyöntimaksu.

Verohallinto
Esikunta- ja oikeusyksikkö
Vääksyntie 4
Helsinki

www.vero.fi
puh. 029 512 000
faksi 029 512 6100
VEROH 0100/w 5.2012

Ulkomaiset toimijat

Suomeen maksupalveluita tarjoavien maksupalveluntarjoajien, joiden kotivaltio on muu kuin Suomi, tulisi raportoida rajat ylittäviä maksuja myös Suomeen. Verohallinnon tietojen mukaan suurella osalla näistä maksupalveluntarjoajista ei ole suomalaista y-tunnusta, joten näitä toimijoita ei voida tunnistaa olemassa olevista järjestelmistä. Jotta ilmoitukset voidaan tallentaa Verohallinnon tietojärjestelmään ja ilmoitusvelvollisuutta voitaisiin valvoa, Verohallinto tarvitsee näistä maksupalveluntarjoajista tarkempia yksilöiviä tietoja.

Verohallinto ehdottaa maksupalveluntarjoajien yksilöimistä varten tunnistautumista nimen ja y-tunnuksen tai muun tunnuksen avulla (TIN tai VAT) ja tästä tulisi säätää erikseen. Vaihtoehtoisesti tulisi harkita rekisteröintiä tai ilmoittautumismenettelyä, jolla kotimaisilta ja Suomeen maksupalveluita tarjoavilta ulkomaisilta toimijoilta kerättäisiin tarvittavat tiedot tunnistautumista varten. Yhtenä vaihtoehtona tunnistautumista varten tarvittavat tiedot tulisi ilmoittaa neljännesvuosittain annettavan ilmoituksen yhteydessä.

Laiminlyöntimaksu määrä

Ehdotuksen mukaan tiedonanto- ja säilytysvelvollisuuden laiminlyönnin seurauksesta säädetään OVML lain 31 §:n 2 momentin perusteella verotusmenettelystä annetun lain 22 a §:ssä. VML 22 a §:ssä on mainittu erikseen ilmoitus- ja muun velvoitteen laiminlyönti. Verohallinnon ehdottaa selvennettäväksi perusteluissa, että maksupalveluntarjoajan tiedonantovelvollisuuden ilmoitusvelvollisuuden ja säilytysvelvollisuuden laiminlyönnistä voitaisiin määrätä itsenäiset, erilliset laiminlyöntimaksut. Verohallinnon käsityksen mukaan lisäksi tulisi käydä ilmi, ovatko nämä tiedonanto- ja säilytysvelvollisuuden laiminlyönnit ilmoituskohtaisia vai vuosikohtaisia. Lähtökohtaisesti VML 3 luvun ilmoitusvelvolliset ovat olleet niin sanottuja vuosilmoittajia, joten esimerkiksi 15 000 euron enimmäismäärän on katsottu olevan ilmoitus- ja vuosikohtainen. Verohallinto ehdottaa tarkennettavaksi, onko maksupalvelun tarjoajan laiminlyöntimaksun enimmäismäärä 15 000 euroa ilmoituskohtaisesti, jolloin vuosikohtainen enimmäismäärä olisi 60 000 euroa.

Laiminlyöntimaksun määräämättä jättäminen ensimmäisen vuoden aikana

Ehdotettu maksupalveluntarjoajien tiedonantovelvollisuus on uusi ilmoittamisvelvollisuus maksupalveluntarjoajille. Ehdotettu tiedonantovelvollisuus edellyttää maksupalveluntarjoajilta tietojärjestelmiin tehtäviä muutoksia. Verohallinto esittää perusteluihin lisättäväksi maininnan siitä, että Verohallinto voisi mm. virka-apudirektiivin aiempien muutosten kansallisten täytäntöönpanolainsäädäntöjen tavoin ottaa verotusmenettelylain 22 a §:n laiminlyöntimaksua määrätessään huomioon sen, että kyse on uudesta veloitteesta. Tämä tarkoittaisi sitä, että Verohallinto määräisi laiminlyöntimaksun vain olennaista piittaamattomuutta osoittavissa verotusmenettelylain 22 a § 2 ja 3 momentin tilanteissa.

Vaikutukset Verohallinnon toimintaan

Esityksessä on huomioitu vaikutuksia Verohallinnon toimintaan. Verohallinto tarkentaa, että kertaluonteisten alkuvaiheen investointimenojen lisäksi Verohallinnolle aiheutuu ehdotuksen toimeenpanosta jatkuvan toiminnan edellyttämiä menoja. Kuten esityksessä on huomioitu, tietojärjestelmämuutoksen kertaluontoinen kustannus on noin 640 000–1040 000 euroa. Kustannuksista noin 10 prosenttia kohdistuu vuodelle 2022, 80 prosenttia vuodelle 2023 ja 10 prosenttia vuodelle 2024. Tämän lisäksi Verohallinto on alustavasti arvioinut maksupalveluntarjoajien tiedonantovelvollisuuden hallinnoinnin jatkuvaluonteisten toimintamenojen olevan 160 000 euroa sisältäen 1–2 henkilötyövuoden lisäkustannukset. Työn kohdentuminen muuttuu käyttöönoton edetessä niin, eli ensimmäisinä vuosina painottuvat erityisesti viestintä, neuvonta ja tiedon välityksen varmistaminen. Myöhemmin työtehtävät keskityvät enemmän tiedonantovelvollisuuden valvontaan.

Tiedonantovelvollisuuden rajausten laskenta

Maksupalvelujen tiedonantovelvollisuus koskee, jos maksupalveluntarjoaja tarjoaa Suomessa kalenterivuosi neljänneksen aikana samalle maksunsaajalle maksupalvelua enemmän kuin 25 rajat ylittävän maksun osalta. Maksujen määrä lasketaan kunkin maksunsaajan 1 §:n 4 momentissa tarkoitetun tunnisteen osalta. Jos maksupalveluntarjoajan tiedossa on, että maksunsaajalla on useita tunnisteita, laskenta suoritetaan maksunsaajakohtaisesti.

Ehdotetun lain maksupalveluntarjoajien tiedonantovelvollisuudesta 4 §:n 2 momentin mukaan maksajan maksupalveluntarjoajalla ei ole ilmoitus- ja säilytysvelvollisuutta sellaisen tarjoamaansa maksupalveluun liittyvän maksun osalta, johon osallistuu vähintään yksi jonkin jäsenvaltion alueella sijaitseva maksunsaajan maksupalveluntarjoaja. Maksupalveluntarjoajan sijainti määritetään maksupalveluntarjoajan ja sen sijainnin yksiselitteisesti yksilöivän BIC- tai muun tunnistekoodin perusteella. Näitä maksuja koskevat tiedot tulee kuitenkin sisällyttää ehdotetun lain maksupalveluntarjoajien tiedonantovelvollisuudesta 4 § 1 momentissa tarkoitettuun laskelmaan.

Esityksen mukaan (s 12):

”Toisin sanoen maksajan maksupalveluntarjoajalla ei ole tiedonantovelvollisuutta sellaisten maksujen osalta, joissa maksunsaajan maksupalveluntarjoajan katsotaan olevan tiedonantovelvollinen. Esimerkiksi jos Suomessa oleva kuluttaja tilaa kiinalaisesta verkkokaupasta tavaraa ja myyjän maksupalveluntarjoajan tunniste viittaa maksupalveluntarjoajan sijaitsevan Kiinassa, maksajan maksupalveluntarjoaja on tiedonantovelvollinen maksusta. Maksajan maksupalveluntarjoajien on kuitenkin sisällytettävä kyseiset maksupalvelut 2 kohdassa tarkoitettuun laskelmaan.”

Ehdotetun lain maksupalveluntarjoajien tiedonantovelvollisuudesta 4 §:n 1 momentin mukainen laskentatapa voi Verohallinnon käsityksen mukaan aiheuttaa käytännössä epäselvyyksiä. Verohallinto ehdottaa, että maksajan maksupalveluntarjoajan maksupalveluiden laskentaa kuvattaisiin hallituksen esityksessä konkreettisella esimerkillä.

Ehdotus esimerkiksi:

Suomessa sijaitseva maksajan maksupalveluntarjoaja tarjoaa maksupalveluita maksunsaajalle, jolla on maksutili toisessa jäsenvaltiossa ja kolmannessa maassa seuraavasti:

- 100 maksua toisessa jäsenvaltiossa olevalle maksutilille
- 20 maksua kolmannessa maassa olevalle maksutilille.

Suomalaisen maksupalveluntarjoajan ei tarvitse ilmoittaa maksuja toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevalle maksutilille, koska maksunsaajan maksupalveluntarjoaja raportoi nämä maksut. Suomalaisen maksajan maksupalveluntarjoajan on kuitenkin ilmoitettava maksut kolmannessa valtiossa sijaitsevalle maksutilille tehdyistä maksuista, koska laskentaan on sisällytettävä myös toiseen jäsenvaltioon tarjotut maksupalvelut.

Näissä tilanteissa maksajan maksupalveluntarjoaja voi ilmoittaa maksutapahtumia alle 25 kpl, jos laskelmaan on sisällytetty myös sellaisia maksutapahtumia, jotka toisessa jäsenvaltiossa sijaitseva maksunsaajan maksupalveluntarjoaja raportoi.

Muita huomioita

Ehdotuksen mukaan OVML 29 § 7 momentin mukaan Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta. Verohallinnon käsityksen mukaan tietojen antamisen tavasta on säädetty maksupalveluntarjoajien erillislaissa 3 §:ssä: "Maksupalveluntarjoajien on annettava Suomessa tarjoamiensa maksupalveluiden osalta 5 §:ssä säädetty tiedot Verohallinnolle sähköisesti." Tietojen antamisen ajankohdasta on myös säädetty samassa lainkohdassa 3 §:ssä: "Tiedot on annettava kultakin kalenterivuoden neljännekseltä neljänestä seuraavan kalenterikuukauden loppuun mennessä." Verohallinnon käsityksen mukaan ehdotettu valtuussäännös OVML 29 § 7 momentti olisi siten tarpeeton.

Ehdotetun lain rajat ylittäviä maksuja koskevasta maksupalveluntarjoajien tiedonantovelvollisuudesta 5 §:ssä on useassa kohdassa mainittu sana "saatavilla". Verohallinto ehdottaa selvyiden vuoksi yksityiskohtaisissa perusteluissa määriteltäväksi mitä "saatavilla" tarkoittaa. Esimerkiksi, että tieto on saatu liiketoiminnassa ja tallennettu järjestelmää eikä edellytyksenä olisi tietojen erillistä keräämistä kuten y-tunnustietojen hankkimista erillisestä järjestelmästä.

Pääjohtajan estyneenä ollessa
Ylijohdaja

Heli Lähteenmäki

Johtava asiantuntija

Anne Kaleva

Verohallinto
Esikunta- ja oikeusyksikkö
Vääksyntie 4
Helsinki

www.vero.fi
puh. 029 512 000
faksi 029 512 6100
VEROH 0100/w 5.2012

Seuraavat dokumentit on allekirjoitettu maanantai 5. joulukuuta 2022

Lausunto_330108.pdf

(152209 byte)

SHA-512: 10007bf9f10974cb5bfcee4efab7f69bbacfe
a04ab61641effb7084619ad2d83879daaf24cfed78f427
804df36be37361c4db2a8aa34b4533e38f264c7bad345

Allekirjoitukset

5.12.2022 9.56.29 (CET)

Kaleva Anne

anne.kaleva@vero.fi
Allekirjoitettu pika-allekirjoituksella

5.12.2022 9.58.17 (CET)

Lähteenmäki Heli

heli.lahteenmaki@vero.fi
Allekirjoitettu pika-allekirjoituksella

Allekirjoituksen on sertifioinut Assently

Lausunto maksupalveluntarjoajien tiedonantovelvollisuus

Tämän tositteen aitouden varmistaminen voidaan tehdä skannaamalla oheinen QR-koodi. Voit tehdä tämän myös käymällä <https://app.assently.com/case/verify>
SHA-512:
10007bf9f10974cb5bfcee4efab7f69bbacfea04ab61641effb7084619ad2d83879daaf24cfed78f427804df36be37361c4db2a8aa34b4533e38f264c7bad345

Tästä tositteesta

Tämä dokumentti on allekirjoitettu Assently-palvelulla. Sähköisesti tunnistetun allekirjoituksen katsotaan olevan sähköisesti varmennettu. Suomen laki vahvasta sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisistä allekirjoituksista 1/9/2009 määrittää, että sähköinen allekirjoitus on yhtä pätevä kuin perinteinen fyysinen allekirjoitus.

Assently AB, Org Nr 556828-8442
Assently AB | Hölländargatan 20, 111 60 Tukholma